

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - Broj trideset šest

Jeff Pippenger

2026-01-27

Broj trideset i šest

U tom „metežu“, koji James White poistovjećuje s raspršenjem milerita nakon 22. listopada 1844., William Miller doživio je san 1847., a dvije godine poslije bio je položen na počinak.

„Da je William Miller mogao vidjeti svjetlo treće poruke, mnogo toga što mu se činilo tamnim i zagonetnim bilo bi mu objašnjeno. Ali njegova su braća ispovijedala tako duboku ljubav i zanimanje za njega da je mislio kako se ne može odvojiti od njih. Njegovo bi se srce priklanjalo istini, a zatim bi pogledao na svoju braću; oni su joj se protivili. Je li se mogao odvojiti od onih koji su stajali rame uz rame s njim u navješćivanju Isusova dolaska? Mislio je da ga oni zacijelo neće zvesti.

„Bog je dopustio da padne pod Sotoninu vlast, pod gospodstvo smrti, i sakrio ga je u grobu od onih koji su ga neprestano odvlačili od istine. Mojsije je pogriješio upravo kad je bio na pragu ulaska u Obećanu Zemlju. Tako sam također vidjela da je William Miller pogriješio kad je uskoro trebao ući u nebeski Kanaan, dopustivši da njegov utjecaj pođe protiv istine. Drugi su ga naveli na to; drugi će za to morati položiti račun. Ali anđeli bdiju nad dragocjenim prahom ovoga Božjeg sluge, i on će izaći na glas posljednje trube.“

„Čvrsto uporište“

„Vidjela sam skupinu koja je stajala dobro zaštićena i čvrsta, ne pružajući nikakvu potporu onima koji bi htjeli uzdrmati utvrđenu vjeru tijela. Bog ih je promatrao s odobravanjem. Pokazana su mi tri koraka — poruke prvoga, drugoga i trećega anđela. Moj me anđeo pratitelj reče: ‘Jao onomu tko bi pomaknuo ijedan kamen ili dirnuo ijednu pribadaču ovih poruka. Ispravno razumijevanje ovih poruka od životne je važnosti. Sudbina duša ovisi o načinu na koji budu primljene.’ Ponovno sam bila povedena dolje kroz ove poruke i vidjela kako je Božji narod skupo platio svoje iskustvo. Ono je bilo stečeno kroz mnogo patnje i teške borbe. Bog ih je vodio korak po korak, sve dok ih nije postavio na čvrstu, nepomičnu platformu. Vidjela sam pojedince kako prilaze platformi i ispituju njezin temelj. Neki su s radošću odmah stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti zamjerke temelju. Željeli su da se učine poboljšanja, pa bi tada platforma bila savršenija, a narod mnogo sretniji. Neki su sišli s platforme da bi je ispitali i izjavili da je pogrešno postavljena. Ali vidjela sam da su gotovo svi čvrsto stajali na platformi i poticali one koji su sišli da prestanu sa svojim pritužbama; jer Bog je bio Glavni Graditelj, a oni su se borili protiv Njega. Pripovijedali su o divnom Božjem djelu koje ih je dovelo na čvrstu platformu te su, u jedinstvu, podigli svoje oči k nebu i glasnim glasom slavili Boga. To je djelovalo na neke od onih koji su prigovarali i napustili platformu, pa su oni ponovno, ponizna pogleda, stupili na nju.” Early Writings, 258.

Millerova čudesna djela

„Čudesno djelo“ Williama Millera dovelo je do „čvrstoga temelja“ koji je bio „čvrsta, nepokretna platforma“. „Temelj“ „nepokretne platforme“, kao i kasniji napad i na „platformu“ i na „temelj“, koji su uslijedili nakon Millerove smrti 1849. godine, prepoznaju se u njegovu snu.

William Miller simbol je temelja adventizma.

On je također simbol mileritske povijesti od 1798. do 1863. godine.

On je također simbol mileritske povijesti od 1798. do 1844. godine.

On je također simbol povijesti trojice anđela od 1798. godine do nedjeljnog zakona.

Njega predstavlja četrdeset i šest godina od 1798. do 1844.

On je predstavljen brojem „220“ u odnosu na 2.520 i 2.300.

Njega predstavlja „sedam vremena“ — 2.520.

On je prikazan brojem 2.300.

Millerova dva sna bila su predoznačena Nabukodonozorovim dvama snovima u drugom i četvrtom poglavlju Daniela.

Razdoblje od 1798. započinje s Nabukodonozorom, a završava 1863. s Belšasarom.

Razdoblje od 1798. do nedjeljnog zakona počinje s Nabukodonozorom, a završava s Baltazarom.

Kao simbol povijesti milerita, on je simbol temelja, koji predstavljaju istine otkrivene između alfa-otkrića 2.520 i omega-otkrića 2.300. Osvrćući se na san Williama Millera, James White utvrdio je da je „ključ“ bila Millerova metoda proučavanja Biblije. Ta metodologija jest Davidov ključ položen na Millerovo rame, jer je on iznio proročanstvo o 2300 godina koje je završilo kada se Izaija 22:22 ispunila 22. listopada 1844.

Istine koje su se počele otpečaćivati od 2023. nadalje jesu istine koje su već bile prepoznate u izlaganjima Habakkukovih tablica 95, a te se istine sada postavljaju unutar novoga okvira „Istine“.

Poziv glasa u pustinji u srpnju 2023. utvrdio je da su plač i naricanje bili nužni za one koji su se trebali pokajati zbog proglašenja od 18. srpnja 2020. Oni koji su trebali biti među mudrim djevicama trebali su se pokajati u skladu s molitvom iz devetog poglavlja Daniela, što je molitva onih iz Levitskog zakonika 26 koji prepoznaju da su bili raspršeni.

Kad Miller kaže: „Dok sam tako plakao i tugovao zbog svojega velikog gubitka i odgovornosti, sjetio sam se Boga te usrdno molio da mi pošalje pomoć. Odmah su se vrata otvorila i neki je čovjek ušao u sobu, pri čemu su je svi ljudi napustili; a on je, držeći u ruci četku za prašinu, otvorio prozore i počeo čistiti prašinu i smeće iz sobe.“

Vrata koja su se otvorila bila su Millerovo srce kada se „usrdno molio“ za „pomoć“. Isus kao Vjerni Svjedok Laodiceji kuca na srca tražeći ulaz. Kada su se vrata otvorila, započeo je proces

odvajanja. Kada su se vrata otvorila, otvorili su se i „prozori”, a „prozori” su prozori neba.

Ivan je u devetnaestom poglavlju Otkrivenja vidio otvorene prozore na nebu dok je Gospod podizao svoju vojsku bijelih konja, odmah nakon što se nevjesta pripravila. Ta vojska jest Ezekielova vojska koja ustaje kao odgovor na poruku o oštrom istočnom vjetru. Ta vojska jest crkva pobjedonosna koja se iz crkve ratnice preobražava u crkvu pobjedonosnu kada se izvrši razdvajanje pšenice i kukolja. To je razdvajanje također predstavljeno kao prijelaz iz laodicejskog iskustva u filadelfijsko iskustvo. Miller je otvorio svoje srce i pustio da uđe Istiniti svjedok, dok je On razdvajao pšenicu i kukolj, podižući tako svoju vojsku bijelih konja u život.

Dana 31. prosinca 2023. čovjek s prljavom četkom ušao je u prostoriju nakon što su ljudi otišli te započeo djelo uklanjanja smeća zablude, dok je stare istine Habakukovih tablica postavljao u novi okvir istine.

„Spasitelj nije došao ukinuti ono što su govorili patrijarsi i proroci; jer je On sam govorio po tim predstavničkim ljudima. Sve istine Božje riječi potekle su od Njega. Ali ti neprocjenjivi dragulji bili su postavljeni u lažne okvire. Njihova dragocjena svjetlost bila je učinjena da služi zabludi. Bog je želio da budu uklonjeni iz svojih okvira zablude i ponovno postavljeni u okvir istine. To je djelo mogla izvršiti samo božanska ruka. Svojom povezanošću sa zabludom, istina je služila stvari neprijatelja Boga i čovjeka. Krist je došao postaviti je ondje gdje će proslavljati Boga i djelovati na spasenje čovječanstva.“ The Desire of Ages, 287.

Jedna od prvih istina poučenih 2024. godine bilo je objašnjenje razočaranja od 18. srpnja 2020. Redak po redak bilo je prepoznato da su prva razočaranja svake reformske linije identificirala 18. srpnja 2020. kao primarni putokaz u prisposobi o deset djevice. Predmet razočaranja postao je „ključ” za otključavanje istine o Svetištu; dok je u velikom razočaranju 1844. godine Svetište bilo „ključ” koji je otključao razočaranje.

Čovjek s četkom za prašinu, koji je ujedno i Lav iz plemena Judina, počeo je otpećivati poruku Ponoćnoga vapaja 2023. godine. Sada smo stigli do mjesta u Millerovu snu gdje On stavlja veći kovčez na stol i u njega polaže istine koje trebaju zasjati deset puta jače od sunca. Jedan od tih dragulja jest otkrivenje o tome tko je On u proročkom narativu.

Kad se proročanstvo otpećati, On je Lav iz Judina plemena, koji uzima stare istine i postavlja ih u novi okvir triju koraka „istine“. Taj okvir na okupu drži Krist kao Alfa i Omega, Prvi i Posljednji. Kao Riječ Božja, On je uskladio svaki element svoje Riječi. Kao Palmoni osmislio je svaki vid kao matematiku.

Kada je Petar u Cezareji Filipovoj, u trećem času, On se predstavlja kao Palmoni, s naglaskom na „proročke fraktale“. Jedno od posljednjih otkrivenja Krista kao Gospodina proroštva jest naglasak na proročkim fraktalima, kako su predstavljeni po Petru u Mateju 16,18, što je simbol 1,618, nazvan zlatnim omjerom u prirodnom svijetu, a „proročkim fraktalima“ od strane Palmonija.

Tek smo počeli prepoznavati proročke fraktale koji se nalaze unutar svete sedmice od 27. do 34. godine. Prije nego što se onamo vratimo na našem putu prema knjizi proroka Joela, bilo je potrebno u naše razmatranje Millerova sna uključiti naglasak na proročke fraktale.

Razdoblje od Millerova poziva ljudima da „dođu i vide”, i od Krista, kao čovjeka s četkom za prašinu, koji poziva Millera da „dođe i vidi”, jest od 1798. do nedjeljnoga zakona, ali ono unutar te sveukupne povijesti sadrži fraktal s razdobljem od 1798. do 1863. Sadrži još jedan fraktal od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, i još jedan od 2023. do nedjeljnoga zakona.

Kada je Miller zatvorio oči usred vreve, predstavljao je povijest 1849. godine, kada je Gospod pokušavao dovršiti djelo, ali bez uspjeha. On je uskrišen 2023., jer je on Ilija koji je bio ubijen na ulici zajedno s Mojsijem. Umro je 1849., a zatim je ponovno umro 18. srpnja 2020.

Njegov san bio je dan 1847., a potom je Gospod po drugi put ispružio svoju ruku i objavio kartu iz 1850. Kada Gospod po drugi put ispruža svoju ruku u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, Miller uskrsava.

Polazište za raspršenje i Izraela i Jude izloženo je u Izaiji.

Jer glava je Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će se satrti, tako da više neće biti narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati. Izaija 7,8.9.

Proročanstvo je dano 742. pr. Kr., i devetnaest godina poslije, 723. pr. Kr., Izrael su raspršili Asirci, a zatim četrdeset i šest godina poslije Judu je raspršio Babilon. Ta tri datuma predstavljaju razdoblje od devetnaest godina, nakon čega slijedi četrdeset i šest godina. Kada su se ta dva proročanstva završila 1798. odnosno 1844. godine, devetnaestogodišnje razdoblje na početku, od 742. pr. Kr. do 723. pr. Kr., bilo je alfa devetnaest godina, koje su predstavljale omega devetnaest godina od 1844. do 1863. godine.

Miller je umro pet godina unutar omega, devetnaest godina, a sedam godina poslije objavljeni su članci Hiram Edsona o „sedam vremena”. Sedam godina poslije „sedam vremena” bila su odbačena. Godina 1856. trebala je biti pečačenje koje je prethodilo nedjeljnom zakonu iz 1863., ali nije tako trebalo biti.

Treći anđeo stigao je 1844., 1888. i na 11. rujna. Sestra White prepoznala je da će se, kada se sruše velike zgrade New York Cityja, ispuniti prva tri stiha osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

Otkrivenje 18

Redak JEDAN — I nakon toga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, imajući veliku vlast; i zemlja se prosvijetli slavom njegovom.

STIH DRUGI — I povika snažnim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki te postade prebivalište đavola i obitavalište svakoga nečistoga duha i krletka svake nečiste i mrske ptice.

Redak TRI—Jer svi su narodi pili vino gnjeva njezina bludničenja, i kraljevi zemaljski s njom su bludničili, a trgovci zemaljski obogatili su se od obilja njezine raskoši.

Moćni prvi anđeo siđe s porukom u svojoj ruci, a Ivanu bi zapovjedbano da ode, uzme knjižicu i pojede je. Taj prvi anđeo obavlja isto djelo kao anđeo iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, koji

obasjava zemlju svojom slavom. To je stoga što je prvi anđeo alfa, a treći anđeo omega, i početak uvijek predočuje svršetak.

„Isus je opunomoćio moćnog anđela da siđe i upozori stanovnike zemlje da se pripreme za Njegov drugi dolazak. Dok je anđeo napuštao Isusovu prisutnost na nebu, pred njim je išla izvanredno blistava i slavna svjetlost. Rečeno mi je da je njegova zadaća bila obasjati zemlju svojom slavom i upozoriti čovjeka na nadolazeći Božji gnjev.” Early Writings, 245.

Prvi anđeo jest prvi redak osamnaestoga poglavlja Otkrivenja.

I nakon toga vidjeh drugoga anđela kako silazi s neba, imajući veliku vlast; i zemlja se prosvijetli od njegove slave.

Drugi anđeo jest drugi redak osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

I povika silnim glasom, govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola, i tamnica svakomu nečistomu duhu, i krletka svakoj nečistoj i mrzostnoj ptici.

Treći anđeo jest treći redak osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

Jer svi narodi piše od vina gnjeva njezina bluda, i kraljevi zemaljski s njom su bludničili, a trgovci zemaljski obogatili su se od obilja njezine raskoši.

Svi kraljevi čine blud s bludnicom pri nedjeljnom zakonu, kao što je predočeno u trećem retku. Poruka drugoga anđela jest da je Babilon pao, a to je drugi redak. Poslanje prvoga anđela bilo je obasjati zemlju njegovom slavom, a to je prvi redak. Prvi redak jest 9/11. Drugi redak jest proces odvajanja koji traje među cijelim čovječanstvom od 9/11, a treći redak jest nedjeljni zakon. Iz toga razloga, 9/11 jest poruka trećega anđela, a to je i nedjeljni zakon. 9/11 je upozorenje na približavanje nedjeljnog zakona, kako je prikazano u prva tri retka, a drugi glas iz četvrtoga retka jest nedjeljni zakon. Prvi glas iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja jest upozorenje na približavanje nedjeljnog zakona, a to se upozorenje pri nedjeljnom zakonu mijenja u živu stvarnost.

Razdoblje od 11. rujna do nedjeljnoga zakona predočeno je razdobljem od alfa „dodi i vidi” iz Millerova sna do omega „dodi i vidi”. Između 11. rujna i nedjeljnoga zakona dragulji bivaju položeni na Millerov stol u središtu prostorije, raspršeni i zatrpani, a zatim obnovljeni po čovjeku s četkom za prašinu. Anđeo koji je sišao 1840. s malenim svitkom bio je prvi i alfa anđeo koji je predstavljao anđela koji je sišao 11. rujna. Taj je anđeo prepoznat u desetom poglavlju, kada je Ivanu rečeno da će knjiga biti slatka, ali postati gorka.

Ivan je predstavljao pokret prvoga anđela, utjelovljen u mileritima, a također je predočavao i pokret sto četrdeset i četiri tisuće. Prije svega, predstavljao je posljednje dane, kao što proroci uvijek čine. Iz toga razloga unaprijed mu je bilo rečeno da će knjiga biti slatka, a potom gorka. Mileriti to nisu znali unaprijed, ali od sto četrdeset i četiri tisuće zahtijeva se da to znaju.

Miller, kao glasnik prvoga anđela, jest prvenstveni simbol onoga koji je pojeo knjižicu. Kao mlinar trebao je odvojiti pšenicu od kukolja, zatim preraditi zrnje u brašno i načiniti kruh koji je trebao

biti jedan. Taj je kruh dijelio stavljajući ga u središte svoje sobe i pozivajući sve koji su htjeli da „dođu i vide”. No kao simbol onoga koji je uzeo knjigu iz anđelove ruke, Miller, poput Ivana, govori o posljednjim danima trećega anđela više nego o ranim danima prvoga anđela. U svojem snu započinje time što nas obavještuje da je svoju poruku primio od nevidljive ruke. Prvi anđeo u Otkrivenju deset ima knjižicu u svojoj ruci, ali anđeo iz Otkrivenja osamnaest, koji je omega alfi iz 1840., nema prikazanu knjigu u svojoj ruci, i to je knjiga koju je Miller primio — knjiga od nevidljive ruke. Millerovo „dodite i vidite” jest 11. rujna, a „dodite i vidite” čovjeka s četkom za prašinu jest nedjeljni zakon.

Između alfe i omega „dođi i vidi“ nalazi se poruka drugog anđela, jer je alfa 9/11, što je prvi redak osamnaestog poglavlja, a drugi redak jest drugi anđeo koji završava u trećem retku, što je nedjeljni zakon i omega „dođi i vidi“. U Millerovu snu drugi anđeo i pad Babilona prikazani su kroz sedam puta upotrijebljenu riječ raspršiti, dok cjelokupni narativ prepoznaje kako istinu nadvladava zabluda.

Prvi i treći anđeo sišli su s porukom koja se mora uzeti i pojesti 11. kolovoza 1840. odnosno 11. rujna. Ta dva datuma odgovaraju prvom retku osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

Temeljne istine objavljene su u svibnju 1842., pri čemu je pionirska karta iz 1843. alfa dviju Habakukovih ploča. Godine 2012. objavljene su Habakukove ploče, usklađene sa svibnjem 1842.

Milerovci su doživjeli svoje prvo razočaranje 19. travnja 1844., što predodražuje 18. srpnja 2020. U tom je trenutku stigao drugi anđeo, a njegov je dolazak bio usklađen s drugim retkom osamnaestog poglavlja Otkrivenja. To je razočaranje označilo kraj prvoga anđela. Ondje je stigao drugi anđeo i započelo je vrijeme odgode u prisposobi o djevicama. Povijest prvoga anđela treba teći usporedno s poviješću drugoga, i kada se primijeni na taj način, dolazak drugoga anđela usklađuje se s dolaskom prvoga anđela 1840. godine i 11. rujna.

Vrijeme odgode nastupilo je 11. rujna, što je bilo predloženo 19. travnja 1844. Dana 11. rujna četiri vjetrova islama bila su puštena, a zatim zadržana. Ta četiri Ivanova vjetrova jesu silni vjetrovi iz Izaije, i istočni vjetar proročanstva, a anđeo koji pečati uzlazi s istoka. Kada On uzlazi, viče „drži, drži, drži, drži” četiri puta, prema riječima sestre White. Vrijeme odgode koje započinje dolaskom drugoga anđela prikazano je kao zadržavanje četiriju vjetrova dok se ne zapečati sto četrdeset i četiri tisuće.

Nakon prvoga razočaranja, Samuel Snow bio je potaknut sastaviti poruku Ponoćnoga vapaja, time predodražujući glas u pustinji u srpnju 2023.

Na taboru u Exeteru, razdvajanje djevice na temelju kušanoga ulja također je pročistilo i očistilo milerite, u skladu s djelom Glasnika Saveza. Tabor u Exeteru predstavljao je pečačenje, jer je djelo potom napredovalo poput plimnoga vala, ili moćne vojske, sve dok treći anđeo nije stigao 22. listopada 1844. Ključ povijesti jest razdvajanje.

Drugi anđeo obavlja djelo razdvajanja kada dolazi, kao što je to činio pri prvom razočaranju, i završilo je razdvajanjem 22. listopada. Između ta dva razdvajanja naviještala se poruka drugog anđela. Drugi anđeo predstavlja postupno razdvajanje sve do završne kušnje ulja. Završna kušnja

ulja vodi do odlučujuće kušnje trećeg anđela. Ta je odlučujuća kušnja za Isusa bila križ, a Getsemanski vrt, što znači „vrt preše za ulje“, prethodio je odlučujućoj kušnji križa, a kušnja ulja djevica prethodila je zatvorenim vratima 1844. godine.

Posljednja kušnja, praćena sudom, bila je deseta kušnja za drevni Izrael. Tada im je bilo određeno da umru u pustinji. Bilo da je riječ o Kadešu, Getsemaniju ili Exeteru; posljednja kušnja prije suda, pri kojoj se razdvajaju dvije skupine, ukazuje na posljednju kušnju nakon 2023. godine, koja prethodi sudu zatvorenih vrata nedjeljnoga zakona. Ta posljednja kušnja jest pečaćenje. Posljednja ili završna kušnja podrazumijeva prvu kušnju.

Godine 2023. završilo je vrijeme čekanja kada je Lav iz Judina plemena otpečatio viđenje koje je trebalo kasniti, uklonivši svoju ruku. Tada je započelo djelo Samuela Snowa.

Ako razdoblje prvoga i drugoga anđela usporedno uskladimo jedno s drugim, ono prepoznaje silazak anđela s porukom koja iskušava Božji narod njihovim odgovorom na zapovijed da uzmu i pojedu poruku. Temeljna se poruka potom iznosi u javnost, sve dok temeljna poruka ne zakaže. Tada dolazi treći anđeo. Razdoblje trećega anđela jest devetnaest godina koje su bile omega devetnaest godina od 742. pr. Kr. do 723. pr. Kr.

Razdoblje od 1844. do 1863. godine i razdoblje od 742. pr. Kr. do 723. pr. Kr. teku usporedno jedno s drugim, a također su usporedni i s razdobljima prvoga i drugoga anđela. Te četiri crte proročanske povijesti poravnavaju se s razdobljem od 11. rujna do nedjeljnoga zakona. Tih pet crta predstavljaju povijest Millerova alfa „dodi i vidi” i Kristova omega „dodi i vidi”.

Četiri puta sedam

Pravilno shvaćen, Levitski zakonik dvadeset i šest identificira „sedam vremena“, četiri puta, a „sedam vremena“ simbol je Millera i njegove poruke. Godine 1842. Millerovo razumijevanje „sedam vremena“ bilo je ovjekovječeno na karti iz 1843., za koju sestra White kaže da je „bila vođena rukom Gospodnjom“ i da se „ne smije mijenjati“. Sedam godina poslije Miller je umro 1849., a sedam godina potom poruka o „sedam vremena“ unesena je u zapis preko Hirama Edsona, i sedam godina poslije bila je odbačena.

Godine 1842. objavljena je prva Habakukova ploča.

Godine 1849. umire alfa glasnik „sedam vremena” na karti iz 1843.

Godine 1856. zanemaren je omega-vjesnik „sedam vremena” na karti iz 1850.

Godine 1863. Habakukove dvije ploče bivaju odbačene i objavljena je karta iz 1863.

Božanski dijagram objavljen na početku i ljudski dijagram objavljen na kraju. U sredini su označena dva glasnika, jer druga poruka uvijek ima udvostručenje.

Prvi anđeo

Godine 1842. objavljena je prva Habakukova ploča.

Drugi andeo

Godine 1849. umire stari vjesnik karte iz 1843.

Godine 1856. novi vjesnik karte iz 1850. biva zanemaren.

Treći andeo

Godine 1863. poruka je odbačena i objavljena je karta iz 1863. godine.

Razdoblje od dvadeset i jedne godine koje predstavlja četiri simbola „sedam vremena”, jednako razmaknuta po sedam godina. Alfa poruka je objavljena (1842), alfa glasnik umire (1849), omega glasnik biva zanemaren (1856), a omega poruka odbačena (1863), predodređujući 2012.; 18. srpnja 2020.; 2023.; i uskoro nadolazeći nedjeljni zakon. Millerova smrt 1849. usklađuje se s 18. srpnja 2020. Glasnik i poruka uskrsnuli su 2023. Omega poruka sada se otpečaćuje, a nakon nje slijedi nedjeljni zakon iz 1863.

U milleritskom pokretu poruka je bila uspostavljena, a zatim je glasnik umro. U usporednom pokretu poruka je bila uspostavljena, a zatim je poruka umrla. Poruka je uskrsnula 1856. i 2023. Otpad je oznaka 1863., a pobjeda je oznaka njezina pandana pri nedjeljnom zakonu. Prije otpada i pobjede nedjeljnoga zakona i 1863., iznosi se otpečaćenje omega-svjetla krunskoga kamena „sedam vremena” iz 1856., kao što je to slučaj od 2023.

Nastavit ćemo u sljedećem članku.

William Miller: 1782.–1849.

William: „volja” i „kaciga” — „odlučan zaštitnik”, „postojani čuvar” ili „ratnik snažne volje”.

Mlinar: osoba koja upravlja mlinom, osobito mlinom koji melje žito u brašno.

Ratnik snažne volje

„Uspravan, pošten srcem zemljoradnik, koji je bio naveden da posumnja u božanski autoritet Svetoga pisma, a ipak je iskreno želio upoznati istinu, bio je čovjek kojega je Bog na osobit način izabrao da povede u objavljivanju Kristova drugog dolaska. Kao i mnogi drugi reformatori, William Miller se u ranoj mladosti borio sa siromaštvom te je tako naučio velike pouke marljivosti i samoodricanja. Članove obitelji iz koje je potekao odlikovali su neovisan duh koji ljubi slobodu, sposobnost ustrajnosti i gorljivi patriotizam — crte koje su također bile izrazito istaknute u njegovu karakteru. Njegov je otac bio kapetan u vojsci Revolucije, a žrtvama koje je podnio u borbama i stradanjima toga burnog razdoblja mogu se pripisati skućene prilike Millerova ranog života.“

„Imao je snažnu tjelesnu građu, a još je u djetinjstvu pokazivao više nego običnu intelektualnu snagu. Kako je odrastao, to je postajalo sve izrazitije. Njegov je um bio aktivan i dobro razvijen te je imao snažnu žeđ za znanjem. Premda nije uživao prednosti visokoga školskog obrazovanja, njegova ljubav prema učenju i navika pomna razmišljanja i oštre kritičnosti učinile su ga čovjekom zdrava prosuđivanja i širokih pogleda. Posjedovao je besprijekoran

moralni karakter i zavidan ugled te je općenito bio cijenjen zbog poštenja, štedljivosti i dobročinstva. Zahvaljujući energiji i marljivosti rano je stekao pristojno imanje, premda je i dalje zadržao svoje navike proučavanja. Obnašao je razne građanske i vojne službe na častan način, a putovi prema bogatstvu i časti činili su mu se širom otvorenima.” Velika borba, 317.

„Spoznaja Boga ne može se steći bez umnoga napora, bez molitve za mudrost kako biste od čistoga zrna istine odvojili pljevu kojom su ljudi i Sotona iskrivili nauke istine. Sotona i njegova urota ljudskih oruđa nastojali su pomiješati pljevu zablude s pšenicom istine. Trebamo marljivo tragati za skrivenim blagom i tražiti mudrost s neba kako bismo ljudske izmišljotine odvojili od božanskih zapovijedi. Duh Sveti pomoći će tragaču za velikim i dragocjenim istinama koje se odnose na plan otkupljenja. Želio bih svima naglasiti činjenicu da usputno čitanje Svetoga pisma nije dovoljno. Moramo istraživati, a to znači činiti sve što ta riječ podrazumijeva. Kao što rudar gorljivo istražuje zemlju da bi otkrio njezine zlatne žile, tako i vi trebate istraživati Božju riječ radi skrivenoga blaga koje je Sotona tako dugo nastojao sakriti od čovjeka. Gospodin kaže: ‘Ako tko hoće vršiti njegovu volju, spoznat će je li ovaj nauk od Boga.’ Ivan 7,17.”

„Riječ Božja jest istina i svjetlo te treba biti svjetiljka vašim nogama, da vas vodi na svakom koraku puta do vrata grada Božjega. Upravo je zato Sotona uložio tako očajničke napore da zapriječi put koji je nasut otkupljenicima Gospodnjim da njime hode. Ne smijete svoje zamisli unositi u Bibliju i svoja mišljenja učiniti središtem oko kojega se istina treba okretati. Svoje zamisli trebate ostaviti pred vratima istraživanja i, s poniznim, pokornim srcem, sa sobom skrivenim u Kristu, s usrdnom molitvom, trebate tražiti mudrost od Boga. Trebate osjećati da morate upoznati objavljenu volju Božju, jer se ona tiče vaše osobne, vječne dobrobiti. Biblija je putokaz po kojem možete upoznati put u vječni život. Iznad svega trebali biste željeti da upoznate volju i putove Gospodnje. Ne biste trebali istraživati s namjerom da pronađete biblijske tekstove koje možete tumačiti tako da potvrde vaše teorije; jer riječ Božja objavljuje da je to izvrtnje Pisama na vlastitu propast. Morate se osloboditi svake predrasude i u duhu molitve pristupiti istraživanju riječi Božje.“ Review and Herald, 11. rujna 1894.

„William Miller rođen je u Pittsfieldu, Massachusetts. Njegovo formalno školovanje trajalo je svega 18 mjeseci, ali se zahvaljujući snažnoj navici čitanja sam obrazovao. Također je rano počeo pisati, sastavljajući poeziju i vodeći dnevnik. Njegovo ga je čitanje dovelo u doticaj s bezvjerničkim autorima koji su utjecali na njega u smjeru deizma. U svojim kasnim dvadesetim godinama postao je mirovni sudac, a borio se i u Ratu 1812. Nekoliko iskustava tijekom toga sukoba usmjerilo je njegov um prema osobnom Bogu. Do 1816. obratio se i ozbiljno počeo proučavati Bibliju. Zapisao je: „Sveto pismo... postalo je moja radost, a u Isusu sam našao prijatelja.“

„Do 1818., u svojem proučavanju proročanstava, zaključio je da će se Isus vratiti ‘oko 1843.’ Godine 1831., nakon snažnog osvjedočenja i providonosnog vodstva da to učini, počeo je javno iznositi svoja proučavanja u manjim skupovima. Nakon što je 1839. upoznao J. V. Himesa, istaknutog urednika, otvorio mu se put da propovijeda velikim skupinama u glavnim gradovima. Premda su mu se mnogi protivili, njegovo propovijedanje, kao i propovijedanje drugih koji su prihvatili adventnu poruku, imalo je znatan utjecaj, te je do 100.000 ljudi

prihvatilo vjeru u skori Kristov dolazak. Ellen Harmon čula ga je u Portlandu, Maine, u ožujku 1840., kada je imala 12 godina. Ona je zabilježila: „Gospodin Miller izlagao je proročanstva s takvom točnošću da je to donosilo osvjedočenje u srca njegovih slušatelja. Zadržavao se na proročkim razdobljima i donosio mnoge dokaze kako bi učvrstio svoje stajalište. Potom su njegovi svečani i snažni pozivi i opomene onima koji nisu bili pripravljeni držali mnoštvo kao opčinjeno.” *Life Sketches*, 20.